

Kedves gyakori vendégek a Szegedi Textilművekben

Gimnazista lányok a gépek mellett

Csinos, fiatal diáklányok kis csoportja keresi fel mostanában hetenként egyszer a Szegedi Textilműveket. Amint azonban belépnek a gyárkapun, pillanatok alatt átvedlenek kékköpenyes, babos fejkendős dolgozó nőkhöz. S aki például ma délelőtt arra vállalkozik, hogy a sok fonódó, munkásnő között rátaláljon a gimnazistákra, ugyancsak megjárja, mert a diáklányok szakszerűen kötik a szálakat, cserélik az orsót, és olyan magabiztosan mozognak a gépek között, hogy legfeljebb csak kendőjük színéről lehetne megkülönböztetni őket. Mit keresnek itt, az üzemből a tanulók? — kérdezheti most joggal az olvasó. Ezt is eláruljuk. Az újszegedi gimnázium 10 nővendéke részesei itt

műszaki oktatásban

a politechnikai oktatás keretében. Beszéljenek erről az illetékesek, az első gimnazisták:

— Nem számítunk mi már itt vendégnek — mondja büszkén Istári Mária. — Ugy jövünk ide, mintha hazamennénk. Olyan, mintha két vasárnapunk lenne, amikor ide jöhetünk — magyarázza, miközben keze egy pillanatra sem áll meg, szemé pedig folytonosan követi az orsók útját, nincs-e valahol szálszakadás, nem kell-e valahol orsót cserélni. Mentetgetőzve meg is szólal:

— Nagyon igyekszem, mert én most dolgozom először önállóan gépen, húsz orsót kaptam.

— S a többiek?

— Azok már harmadszor dolgoznak önállóan, én sajnos, túl sok időt elspóroltam, s így elromlott a tanulmányi eredményem, ezért azzal büntettek, hogy eltávolítottak az üzemi oktatásról — mondja szégyenkezve — ez volt

a legnagyobb büntetés

és most már igyekszem is, hogy minél jobb eredményt érjek el az iskolában és az üzemből is.

Mária gépével szemben dolgozik a szépnevű, szorgalmas Virág Anna. Ő kitűnő tanuló az iskolában és az üzemből egyaránt. Éppen ezért az oktatók rá akarják beszélni, hogy a gimnázium elvégzése után menjen egyetemre és tanuljon tovább. Ilyen jöveszü ügyes kislánynak érdemes De Anna hallani sem akar

róla, azt mondja, legfeljebb textiltechnikumban tanul tovább.

— Nagyon megszerettem ezt a szakmát, és kétszeresen örülök, hogy a politechnikai oktatás megindulásával idekerülhettem, a Textilművekbe. Itt dolgozik édesapám is. Jó lenne itt maradni. Nagyon jók itt hozzánk a dolgozók, az oktatók egyaránt. Sőt, úgy hallottuk, hogy az igazgató elvált

meglepetést tervez számunkra,

mert az iskolaév befejezése után egy hónapra itt maradhatunk az üzemből gyakorlatra, és akkor, ha eljövünk a nyolcvan százalékot, teljesítménybérben fizetnek bennünket. Ennek nagyon örülünk, hiszen ezzel is hozzájárulhatnánk a tanszerek megvásárlásához.

Még a tíz, illetve a nyolc gimnazista szorgalmasan dolgozik a gépeken, addig az üzem igazgatójával beszélgetünk a politechnikai oktatásról. Az igazgató elvtárs olyan szeretettel beszél a kis diáklányokról, mintha legalábbis saját gyerekei lennének és ezt mindjárt meg is indokolja:

— Olyan igyekvők, kedvesek, szerények a diákok, hogy igazán csak örömet okoznak nekünk. Az ősszel, a tanév elején, amikor szóba került, hogy a politechnikai oktatás keretében ne az iskolában, hanem az üzemből sajátítsák el a tanulókat a szakmai oktatást, akkor próbaként tíz gimnazista üzemi szakképzését vállaltuk. De

nem bántuk meg

és éppen ezért már el is határoztuk, hogy az 1959-60-as tanévben a mostani tíz mellé 25-öt vállalunk.

— Miből áll az üzemi műszaki képzés?

— Az első félévben heti három óra volt a tanrendünk és két óra elmélet. A gyakorlati oktatást a legjobb üzemi dolgozók végezték, az elméleti képzést pedig a mérnökökre, technikusokra bíztuk. Az első félév lezárása után, most, a mai napon először hosszabbítottuk az üzemi gyakorlat idejét. Most már reggel 8 órától déli 12 óráig dolgoznak gépen a diákok. Nagyon örülnek ennek, és igazán mi is meg vagyunk elégedve velük. Már az első két foglalkozás alkalmával ötven

százalékos teljesítményt értek el. Tizenkét óra után pedig negyedóra géptisztítás, pihenődő, majd a laboratóriumi munka.

az anyagismerekek elsajátítása

következik. Ma például az elemi szálszakadást tanulják. Az a célunk, hogy most már az egységes munkafogásokat sajátítsák el és a teljesítmény növelésével együtt javítsák a minőséget is. Egyébként, ha a diáklányok az iskola befejezéséig itt maradnak üzemből, az érettségi után megkapják a szakmunkás-könyvet. Foglalkoztatásukkal az is a célunk, hogy amelyikük érettségi után nem tanul tovább, az itt maradjon üzemből, és növelje a kultúrált munkások sorát.

Tizenkettőt üt az óra, amikor a lányok befejezik a munkát. Serényen hozzálatnak a géptisztításhoz, és aztán irány a fürdő, a lubrikálás, utána pedig tovább folytatják a komoly munkát: az anyagismeretet tanulják.

Megalakul Szegeden is a Geodéziai és Kartográfiai Egyesület

Február 20-án alakítják meg Szegeden az MTE SZ klubhelyiségében, Széchenyi tér 3 szám alatt a Geodéziai és Kartográfiai Egyesület szegedi csoportját. Az alakuló gyűlésen Raun Frigyes, az egyesület főtájkára mond megnyitó beszédet. A vezetőség megválasztása és az 1959. évi program megvitatása után dr. Homoródi Lajos, a műszaki tudományok doktora, a mesterséges bolygók jelentősége a geodéziában, és Csala Ferenc Szeged város mérése címmel tartanak előadást.

Az alakuló gyűlés után az egyesület fiatal tagjainak rendezésében műszaki bálát rendeznek a Hungária termében.

Rendbehozzák az OFOTÉRT Széchenyi téri homlokzatát

Tegnap az Építőipari KSZ dolgozói hatalmas nádfalat emeltek az OFOTÉRT Széchenyi téri tüzlete előtt. Megkezdték a tatarozást, s az időjárás viszonyaitól védik meg a vakolatot. Végre

Szombaton rendezik a tanácsok ismerkedési estjét a Hungáriában

Szombaton este 8 órakor a Hungária Szálló földszinti termében a Közalkalmazotti Szakszervezet szegedi tanácsai szervezetének rendezésében ismerkedési estet rendeznek. Ezen az esten a vá-

rosi és kerületi tanácsstagok, családtagjaik találkoznak a városi és kerületi tanácsok szakigazgatási szerveinek dolgozóival.

A hangulatosnak ígérkező ismerkedési est remélhetőleg hozzájárul a tanácsstagok és a szakigazgatási dolgozók közötti közvetlenebb kapcsolatok kiépítéséhez, egymás megismeréséhez.

Az est zártkörű, de a tanácsokkal közvetlen kapcsolatban lévő szervek dolgozóinak számára meghívókat a városi tanács titkárságán adnak ki.

„Mikrofonnal a világ körül”

címmel tart előadást csütörtökön, február 19-én Szegeden Szepesi György, a Rádió népszerű riportere. Szepesi György előadása során feleleveníti a magyar sport története legutóbbi esztendeinek nagy sikereit, elmondja távoli országokban nyert benyomásait — mindezeket saját élményei, tapasztalatai alapján.

A nagy érdeklődésre való tekintettel Szepesi György három előadást is tart: délután fél négykor az általános és a középiskolások ifjúság részére a Vasútforgalmi Technikum nagytermében, délután 5 és este 7 órakor pedig a Tudománygyemtemi Ady téri nagy előadóteremben, a SZEAC-cal közös rendezésben a nagyközönség számára. Jegyeket elővételben a TIT titkársága (Károly utca 11., I. em., telefon 20-12) árúsít, előadások előtt pedig a helyszínen válthatók. Az iskolák jegyigényeit kegyencsak a TIT-nél jelenthetik be.

Megkezdődött a gépjárművek számláblainak csereje

Nyolc gépkocsit vontak ki a forgalomból átmenetileg az első napon

Csongrád megyére kiterjedően tegnap reggel megkezdődött Szegeden a gépjárművek rendszámtábláinak kicserélése. Tegnapra 80 vállalati és magántulajdonban lévő személygépkocsit rendeltek Szegedre műszaki vizsgálatra. Az első nap tapasztalata szerint nem vizsgálatra a géppark arcúlat. Most derült csak ki, hogy hány gépjármű közlekedett komoly fék- és kormányserkezeti hibával, ezenkívül egyes gépkocsik esztétikailag sem mutatnak megnyerő képet. A műszaki vizsgára berendelt gépjárművek közül mindössze hatvanan jelentek meg, ezek közül azonban műszaki hibák miatt nyolc személygépkocsit kitiltottak a közlekedésből mindaddig, amíg műszakilag tökéletesek nem lesznek.

Sok olvasó — kevés könyv

a kisteleki könyvárban

Szeressétek a könyvet, a dőn olvasni szokott s kö-

tudás forrását! — tanította Gorkij, s Kisteleken sokar magukévá teszik ezt a szép

10 naponként cserél

intelmet. A községi könyvtár néhány statisztikai adata tanúsodik erről. 1958-ban például 1018 olvasója volt a könyvtárnak, köztük 305 paraszt, akik jórészt a környező

három könyvet. Amíg birta niagát, vályogvető napszámoként tengett-lengett a világban, most a fiainál éli nyugodt napjait. Szívesen, szinte fiatalos hévvel beszél:

tanyavilágban laknak.

Az olvasók előváltak összesen 33 717 építrodalmi, történelmi, ismeretterjesztő és egyéb könyvet.

Még nagyobb lenne Kis-

— Már fiatal koromban a könyvek társaságában időztem legszívesebben. Életemben, a haj, elolvastam már annyi könyvet, hogy egy vagyont meg lehetne rakni véle. Ha olvas az ember, az egyéb-

(Sifilis felv.)

teleken a könyvtárlátogatók táborra, ha felfrissítenék a könyvállományt. Jelenleg 6203 kötetet tartanak ugyan nyilván, de csak körülbelül 2000 könyv forog állandóan közkezen. A többi vagy annyira elhasználódott, hogy szinte olvashatatlan, vagy úgy van megírva, hogy nem kell senkinek.

Erdekes megnézni azt is, hogy melyek a legkeresettebb könyvek. Ha ilyen vonatkozású statisztikát állítanánk össze, a babér minden bizonyosan a Jókai-Mikszáth-Móricz-triót illetné. Ezenkívül a történelmi regények és mesék könyvek iránt is igen

ként hosszú, unalmas nap szinte kétóra alatt elrepül. Ilyenkor kihull a fejemből minden gond, megszűnik körülöttem minden, én is benne élek az olvasott történelben.

Es Nagy bácsi válogatja tovább az agyonolvasott, rojtoslevelű könyveket. Egyet, a Balogh-család története című Veres Péter-regényt már ki is emelte a többi közül, de még kettőt választ hozzá, hogy meglegyen a három.

A könyvtár vezetője szeretné elérni, hogy

a mai tárgyú regényeket is

jobban megkedvelnék a kistelekiek. Ez egy kissé nehezen megy, mert nemcsak a gyermekek, hanem a dolgozó parasztok körében is a mesék könyveknek van nagy keletjük egyelőre. Amikor próbálja rábeszélni a mesék könyv-keresőket, hogy a tündérek, manók, ördögök, boszorkányok világán kívül ismerjék meg jobban a valósgos életet is, akkor igen-

eleven a kereslet.

A képen látható öregember — a 82 esztendő Nagy Antal bácsi — a következő három kötetet olvasta el és hozta be kicserélés végett: »A jancsárok végnapjai«, »A boszorkány«, »A kőszívű ember fiai.«

— Te mit szeretsz olvasni öcskös? — kérdezzük a negyedik osztályos Nagy Lajost, aki képünkön szintén látható. A gyerek felneáz, pislanat néhányat és már nyújtja is a könyvet, amit kiválasztott: Móra: Kincskereső kisködmön-ét. Az ipari tanuló Szabó Margit A. Tolstoj: Aelita-ját szándékozik hazavinni.

Néhány szót váltunk a könyvtárát aggasztással is. Megtudjuk tőle, hogy állan-

N. L.

Életet mentett három ifjúmunkás a Tisza jegén

Újszegedre sietett bálba szombaton este fél 9 óra tájban három fiatalember, s mikor a híd közepén jártak, velőt rázó selegykiáltásra lettek figyelmesek. A kiáltás a Ládagyár előtti Tisza-szakasz felől hangzott, a jéggel borított vízpartról. A három ifjúmunkás, Tápié László és Fazekas Mihály szalámigyári, valamint Bacsa Gábor asztalosipari tanuló, feledve útjuk célját, átrohant a hídon, majd több száz métert futottak a Tisza-parton, hogy életet mentsenek.

Nyaksálból kötél

A parttól mintegy négy-öt méterre a jégtáblák közt velük hasonló korú lány vergődött a sodró árnban. A fiúk egy pillanattal sem késlekedtek, de puszta kézzel mit is tehettek volna nagyhirtelen. A leleményes fiúk azonban rögtön megtalálták a mentés egyetlen és gyors módját, összekötötték hármuk nyaksálját a lányknak a parton hagyott nagykabátjával. Így elég hosszúnak bizonyult a szükség »mentőkötél«, amelyet Tápié László vitt be a lélekvesztő jégtáblákon táncolva.

A másik két fiú a sál végét fogva Tápiéira ügyelt, nehogy ő is a jeges árba zuhanjon.

Az uto'só pillanatban

Már-már hiábavalónak látszott minden igyekezetük, mert a vízben vergődő lány keze annyira áthűlt, hogy nem tudott vele fogni, nem tudott belekapasz-

kodni az eléje dobott mentési alkalmatosságba.

Tápié még közelebb bátorkodva hozzá, közvetlen a jég szélére dobta a sálakkal hosszabbított nagykabátot. Arccal a jégtáblára csukló leány fogával fogta meg a kabát szárnyát, s így sikerült őt megmenteni. Mire a túzóltók kiértek a mentéshez, akkorra már a három fiú az ártéren át kísérté megmentettjét az Újszegedi Kenderfonóvár portájára. Ott egy nagy bundába csavarták a fiatal lányt, akiről később kiderült, hogy öngyilkossági szándékból ugrott a jeges vízbe.

Az életösszön győzött

A három fiú el is felejtette megkérdezni, hogy mi készítette a veszedelmes cselekményre a leányt, viszont mi sem firtatjuk ennek okát. Megelégedtünk annyival, hogy előttünk letett öngyilkossági szándékáról, hiszen ezt már abban a pillanatban is megletté, mikor a Tiszába ugrott és túl hidegnek találta a vizet, mert segítségért kiáltozott.

A három fiú ezek után hogy is mehetett volna akkor este bálba elázott, sáros cipőben és csurornvizes sállal, sárral összefröcskölt nadrágban? Igaz, látva a halált maga kereső leányt, el is ment a kedvük a táncról. A vídámknak ígérkező bál helyett a téma egész este fiatal megmentettjük volt, most pedig keresik a módiát, hogy barátságot és segítő kezet nyújtsanak a velük egykorú leánynak, hogy megszereztessek vele azt, amiből egy van: az életet.